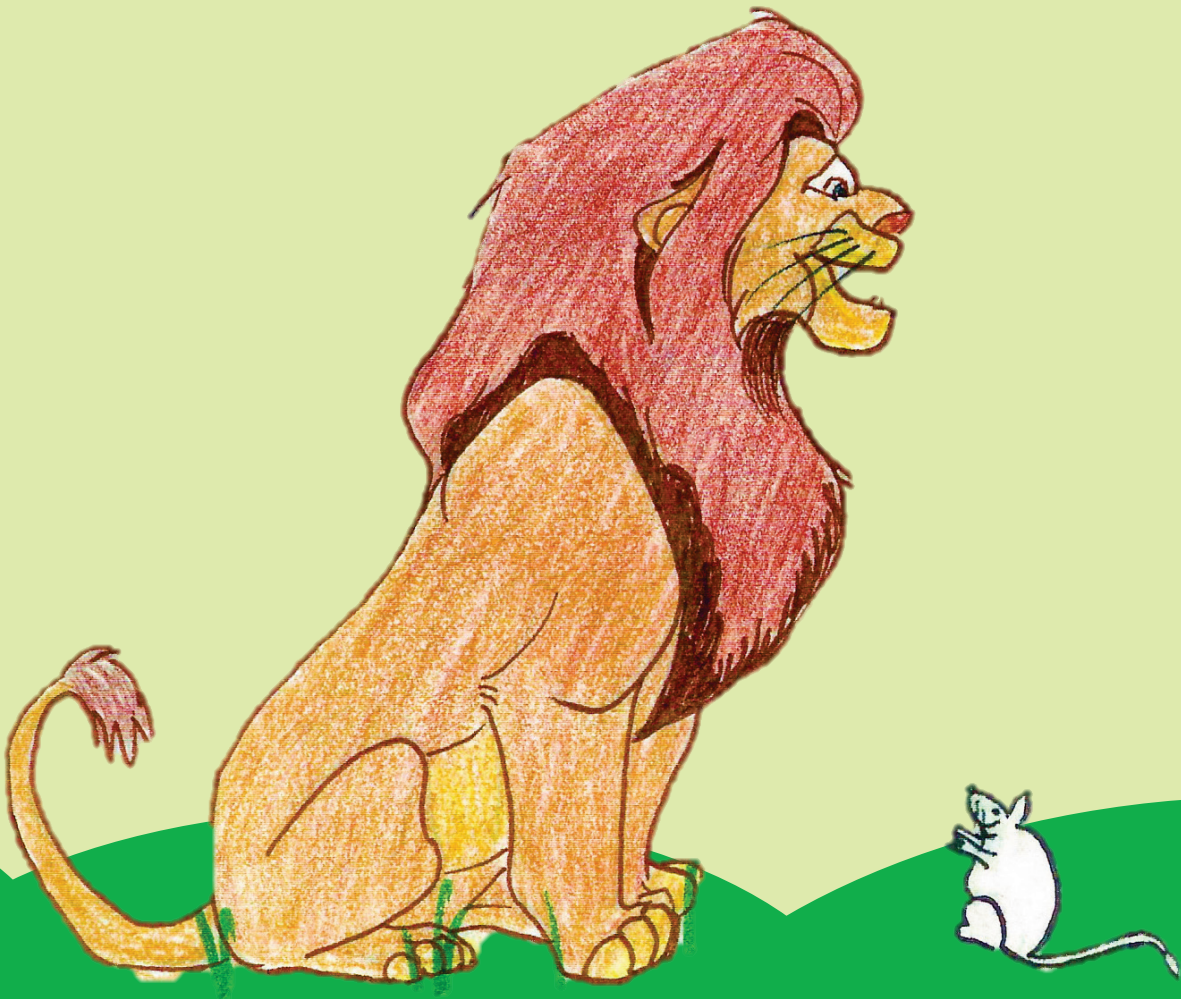

جنگل نا راجا

انے اوندر

جنگل نا راجا انے اوندس

سنه ۱۴۳۹ھ

دور جنگل ما ايك شير رهتو هتو. يه شير گهنو
طاقتور هتو. اهنا غراونا 'اواز سي زمين لرنرتي
انه جنگل نا بيجا جانور دري جاتا. 'اشير
جنگل نوراجا هتو.

ايك اوندر شير سي گهنو درتو هتو كيم كه جانتو
هتو كه شير نو ايك پنجو اهنه كچلي ناكهسي.
تاكه وه اوندر جنگل نا راجا سي دور رهتو
هتو.

ایک دن جہ وقت شیر نیند ما هتو، تو اوند
پوتانو جن دھونتا دھونتا. جنگل نا راجا نا پتھ پر
چرھی گیو.

شير جاگو، اوندر دري گيو. شيريه اوندر ني دم
نے پوتانا پنجا ما پکري ليدي انے غرائي نے
کہے چھے

"تو اسوں کرے چھے؟" اوندر لرنري گيو. "تو
جانے چھے ميں کون چھوں"

اوندر چھوتي اواز ما کہے چھے "هاں هاں ميں
جانو چھوں۔ تو جنگل نو راجا چھے"

اچھا تو جانے چھے ا کهي نے شيريه اوندر نے
کھاوا نو ارادة کيدو.

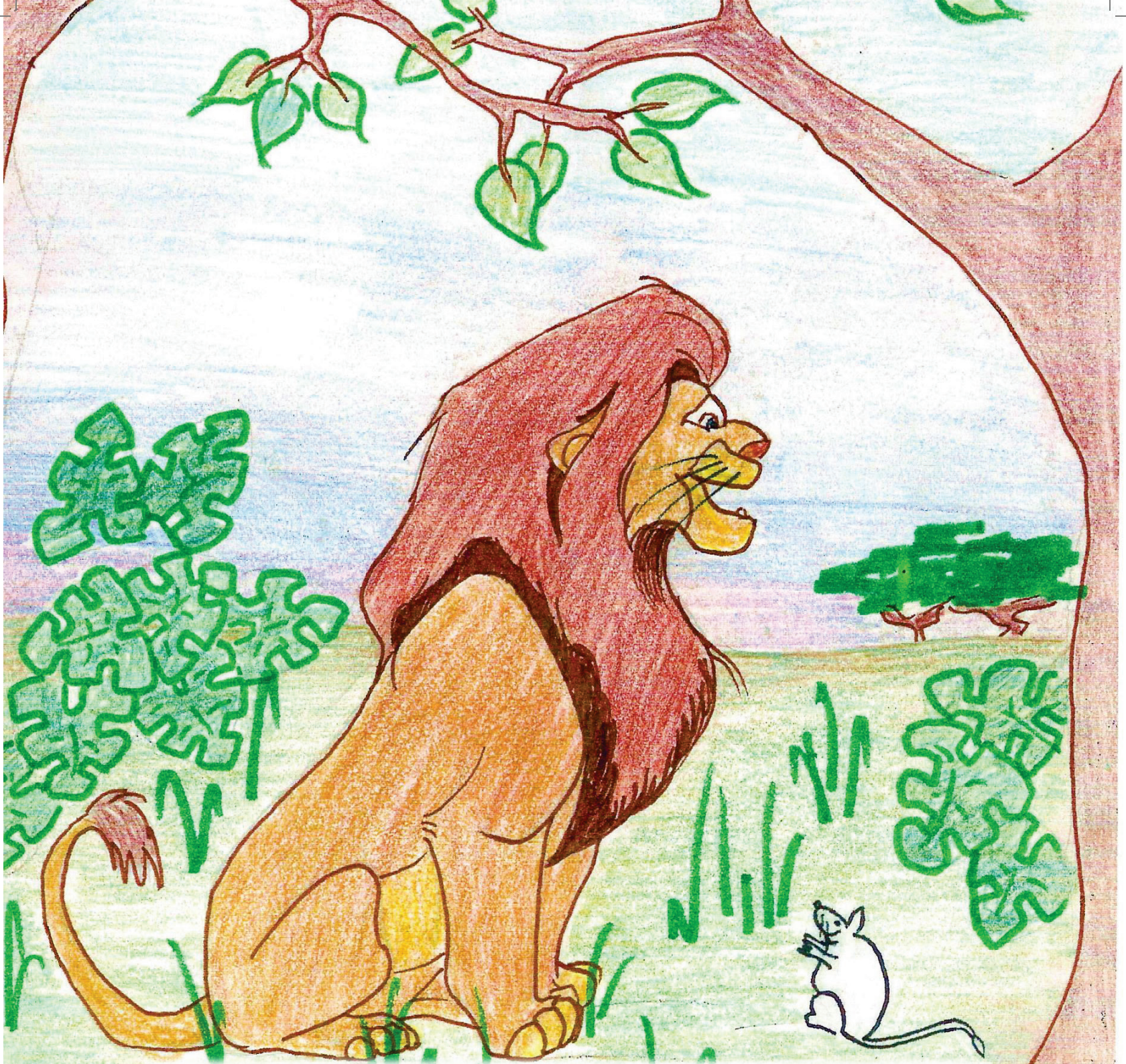
اوندر درتو کہے چھے، "اے جنگل نا راجا ماري
جان تو بخشي دے. منے نہ کھا. سوں خبر
اُندہ میں تارا کام لاگوں، تاري جان بچاوں."
'اوات سني نے شیر زور سي هنسوا لاگو اُنے
کہے چھے "تو ماري جان بچاوسے، ايک ھانو
اوندر جنگل نا راجا نے کام لاگسے" میں
جنگل نو راجا چھو منے تارو سوں کام، مگر
تاري جان بخشوں چھوں."

شیر یہ پوتانا پنجا ما سي وہ اوندري نے ازاد کري
ديدو. اوندرو ھاں سي بھاگی گيو!

ٿورا دن نه ٿيا مگر وه شير شڪاري ني
ايڪ جال ما پهنسائي گيو. يه گهني ڪوشش
ڪيڊي جال سي چھوتي نه سڪو. شير تڪليف ما
درد سي 'اواز ڪروا لاگو.

اوندر يه اھنو 'اواز سنو انے شير پاسے 'ايو ديکھ
چھے سون که شير جال ما پهنسايو چھے. اوندر يه
پوتانا دانت سي جال ني رسي کاپي ناھي تاکه
شير وه جال ما چھتو ٿيو.

”شكریہ اے اوندر” شیر خوش تھی نے کہے
چھے۔ ”حقیقۃً تو یہ ماری جان بچاوی۔“

شیر

اوندر

پنجا

جنگل

جال

شکاری

ازاد

دانت

دم

غرایو

